

РЕШЕНИЕ

№ 37543

гр. София, 13.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
публично заседание на 22.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4620** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалбата на Г. Н. Ц. чрез пълномощник адв. М. С. против отказ на администратора и обработващ лични данни „Агенция за събиране на вземания“ЕАД, ЕИК 20367940, обективиран в писмо изх. № 25-00143-1/28.03.2025 г. и допълнен с отговор на длъжностно лице по защита на личните данни на „Агенцията за събиране на вземания“ЕАД, да изтрие, на основание чл. 17, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, личните й данни в раздела за просрочия по активни и погасени кредити в ЦКР на БНБ и в системите на дружеството. Обосновават се съображения за материална незаконосъобразност. Излагат се доводи, че при направено искане, на основание чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. при погасени по давност задължения, администраторът е длъжен да спре да обработва личните данни на субекта, като ги заличи от регистрите, както и да спре да ги подава в Централния кредитен регистър на БНБ, поради отпаднал легитимен интерес по чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Претендира се отмяна на оспорения изричен отказ и задължаване на администратора на лични данни да преустанови обработката на личните данни на Г. Н. Ц. в системите на дружеството и да преустанови подаването на информация в ЦКР. Подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ излага в депозираните по делото писмени бележки. Заявява искане за присъждане на разноски съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК.
Ответната страна „Агенция за събиране на вземания“ЕАД в депозирано по делото писмено становище и писмени бележки, изразява становище за неоснователност на жалбата. Обосновава

съображения, че в случая е приложима хипотезата на чл. 17, ал. 3 от ОРДЗ, съгласно която разпоредбите на ал. 1 и ал. 2 не се прилагат, доколкото обработването е необходимо за спазване на правно задължение. В тази връзка, действията на „Агенция за събиране на вземания“ЕАД е основават изцяло на приложимото право и не само не са в негово нарушение, а представляват еманация за правилно правоприлагане и защита на интересите субектите на данни. Претендира се отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски. Заявява се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и събраните по делото доказателства, както и извърши на основание чл. 168, ал. 1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на посочените от жалбоподателя основания, на всички основания по чл. 146 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

От представените с преписката писмени доказателства (справка за кредитна задължияност с № БНБ-19938/06.02.2025 г.) се установява, че „Агенция за събиране на вземания“ЕАД, като финансова институция по смисъла на чл. 3а от ЗКИ, е кредитор на Г. Н. Ц. по задължение с идентификатор 566592. Не е спорно, че ответникът е подавал информация за вземанията си спрямо Г. Н. Ц. по реда на чл. 10 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. до Централния кредитен регистър (ЦКР).

Административното производство е образувано по заявление вх. № 25-00-147-1/25.03.2025 г. до „Агенция за събиране на вземания“ЕАД, депозирано от Г. Н. Ц., в което е налице изрично волеизявление за погасяване на вземанията по давност. Направено е изрично изявление, че длъжникът не желае и отказва доброволно да заплати сумите по погасения по давност кредит. Въз основа на тези изявления е обосновано искане, на основание чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът да спре да обработва личните данни на лицето, като ги заличи от регистрите, както и да спре да ги подава в Централния кредитен регистър на БНБ, поради отпаднал легитимен интерес по чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

С нарочен отговор - писмо изх. № 25-00143-1 от 28.03.2025 г. дружеството се е произнесло по така депозираното заявление, като приема възражението за изтекла погасителна давност по смисъла на чл. 110 от ЗЗД за основателно. В писмото е посочено, че „Агенция за събиране на вземания“ЕАД ще депозира съответната коригираща информация към информационната система на ЦКР на БНБ. 3. е информиран, че на основание чл. 20 от Наредба № 22 на БНБ от 20.07.2009 г. за Централния кредитен регистър, информацията, касаеща броя и размера на изтеглените кредити се съхранява в общата база данни на ЦКР, дори и след приключване на финансовите взаимоотношения със съответния кредитор за срок от 5 години, считано от датата на последния отчетен периода, за който е подадена. По отношение на искането по чл. 17 от Регламент 2016/679 заявителят е уведомен, че ще му бъде даден отговор от длъжностното лице по защита на личните данни на дружеството. Такъв отговор е изпратен на 22.04.2025 г., като с него е отказано уважаване на искането по чл. 17, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за изтриване на личните данни на Г. Ц. в раздела за просрочия по активни и погасени кредити в ЦКР на БНБ и в системите на дружеството. Отказът е мотивиран с обстоятелството, че „Агенция за събиране на вземания“ЕАД е задължено по смисъла на приложимото законодателство да обработи за определени срокове и определен начин личните данни на длъжниците си, дори след погасяване на задълженията. Като пример са посочени ЗМИП и специализирани нормативни актове във финансовия сектор, които

задължават дружеството да съхранява данните на своите длъжници 5 години. Прието е, че за администратора на лични данни са налице легитимни цели и законни основания за обработка на личните данни на Г. Ц..

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Направеното искане е по чл. 37б от ЗЗЛД до администратор на лични данни, какъвто несъмнено по силата на закона е "Агенция за събиране на вземания" ЕАД, а и същото попада в хипотезата на определението по чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679, което предвижда, че "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. По делото не е спорно, Г. Ц. е субект, чиито лични данни са обработвани от ответното дружество, респ., има право като субект на това обработване на достъп до обработваните от администратора нейни лични данни, съгласно чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679. При това за ответника, като администратор на лични данни, съществува нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от него искане, съгласно разпоредбата на чл. 12, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Съгласно чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, § 2 от Регламент 2016/679, "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, поддръждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Интересът на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД да упражнява правата си спрямо своето вземане обосновава наличието на легитимен (законен) интерес по смисъла на чл. 6, § 1, б. "е" от ОРЗД. В случая е било налице и правното основание на чл. 6, § 1, б. "в" от същия Регламент за законосъобразно обработване на данни, произтичащо от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър, с която е въведено задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. При това, в качеството му на финансова институция по смисъла на чл. 3а от ЗКИ, „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД е задължен субект по чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 4, ал. 1 от същата Наредба. С погасяване на вземането по давност обаче, съобразно нормата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата, отпада задължението за администратора да подава информация в ЦКР.

Предвид изложеното, личните данни на оспорващата са били законосъобразно обработвани от администратора чрез предаването им към ЦКР, поради наличие на две от основанията, предвидени в чл. 6 от ОРЗД - обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и обработването е необходимо за целите на легитимните

интереси на администратора, като настоящ кредитор по договор за кредит. Наред с това, направеното от Г. Ц. изявление, че отказва да изпълни задължението, като го намира за погасено по давност, преклудира тези основания за обработване. В разглеждания случай не се установява и не се твърди да е било предприемано принудително изпълнение на цедираното вземане. Приема се в съдебната практика на Върховния административен съд, намерила израз, например, в решение № 12441/13.12.2023 г. по адм. дело № 8782/2023 г. на ВАС, Пето отделение, че единствената възможност за ред, различен от съдебния на събиране на погасено по давност вземане е доброволното плащане, по аргумент от разпоредбите на чл. 118 ЗЗД. Изричното изявление на длъжника, че няма да плати доброволно погасеното по давност задължение води до отпадане на единствената възможност вземането да бъде събрано и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква "е" от ОРЗД да продължи да обработва личните му данни. Прието е, че това волеизявление е довело и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му, а именно: събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1 буква "а" от ОРЗД за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора, за което изменение на кредита същият на основание чл. 10 от Наредбата следва да подаде информация в ЦКР, след което да престане да подава информация за длъжника в ЦКР предвид необходимостта от изпълнение на изискването на чл. 17, § 1 буква "а" от ОРЗД. Посочено е и, че отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в ЦКР, а именно: осигуряване на данни за кредитната им задължнялост, при липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението с характер на естествено задължение няма да бъде заплатено доброволно, е очевидно, че липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на длъжника спрямо дружеството, произтичащи от процесната цесия. Поисканото заличаване на личните данни на длъжника от ЦКР е от компетентността на последния.

Несподелими са доводите на ответника, че към момента на подаване на заявлението по чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за администратора на лични данни съществува нормативно установено задължение (като пример са посочени ЗМИП и специализирани нормативни актове във финансовия сектор) да съхранява данните на своите длъжници 5 години. Действително, нормата на чл. 20 от Наредба № 22820.07.2009 г. на БНБ за ЦКР постановява, че информацията, касаеща броя и размера на изтеглените кредити се съхранява в общата база данни на ЦКР, дори и след приключване на финансовите взаимоотношения със съответния кредитор за срок от 5 години, считано от датата на последния отчетен период, за който е подадена. В случая не се спори, че по отношение на кредит с идентификатор 566592 в справката за кредитна задължнялост № БНБ - 19938/06.02.2025 г. е отбелязано дата на издължаване: 01.08.2014 г. Срокът по чл. 110 от ЗЗД е изтекъл 01.08.2019 г., като именно от тази дата започва да тече посоченият в отговора на администратора петгодишен срок по чл. 20 от Наредбата, който е изтекъл 01.06.2024 г. (в този смисъл решение № 434:16.01.2025 г., постановено по адм. дело № 7666/2024 г. по описа на Върховния административен съд).

Предвид всичко изложено настоящият съдебен състав намира, че постановеният от „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД изричен отказ да спре да обработва личните данни на Г. Ц. и да преустанови подаването на информация до Централния кредитен регистър се явява в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което и следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК правото на разноски е възникнало за оспорващия, поради което следва да му бъдат присъдени своевременно поисканите и доказани

по делото разноси. Претендираните разноси са в размер на 1510 лв., от които 10 лева за заплатена държавна такса и 1500 лева за адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 02.10.2025 г. С оглед възражението на пълномощника на ответника по чл. 78, ал. 5 от ГПК и липсата на фактическа и правна сложност на делото размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде намален до минимално установения по чл. 8, ал. 2, т. 10 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 56^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата Г. Н. Ц. отказ на администратора и обработващ лични данни „Агенция за събиране на вземания“ЕАД, ЕИК 20367940, обективизиран в писмо изх. № 25-00143-1/28.03.2025 г. и допълнен с отговор на длъжностно лице по защита на личните данни на „Агенцията за събиране на вземания“ЕАД, да изтрие, на основание чл. 17, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, личните й данни в раздела за просрочия по активни и погасени кредити в ЦКР на БНБ и в системите на дружеството.

ИЗПРАЩА преписката на администратора на лични данни „Агенцията за събиране на вземания“ЕАД за ново произнасяне в 7-дневен срок със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите на решението.

ОСЪЖДА „Агенцията за събиране на вземания“ЕАД ЕИК 20367940 да заплати на Г. Н. Ц. разноси по делото в размер на 910 (деветстотин и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИ

Я: